

מסורת הש"ס

(א) רש"י מ"ו, (ב) כמזוט כאל. ע"ש, (ג) עיי' פוס' כמזוט כאל: ד"ה אהמך, (ד) לקמן קטש"ג, (ה) שבת יט. חולין קל"ג, (ו) נעדרוך ערך כאל ב' גרס לבביה פי' חתק השנים על ב"ית של מעלה ושל מטה, (ז) נבימ' כד"ל, (ח) ז"ל כפ"ב, (ט) ז"ל אהמרת. רש"ש.

הגהות הב"ח

(א) גבי שית מאלה איקריה חוזא (שית מאלה זוזי וחד זוזא) תא"מ ונ"ב ר"ח לא גרס ליה: (ב) רשב"ם ד"ה אמר אב"י ובי' דאמרינן הסם: (ג) ד"ה אמתלא ובי' והעוברים על גס: (ד) ד"ה והבעל נתון שבר שבר הגט: (ה) תוס' ד"ה ומשוי' להו זוזי תימה זוזי נמי משוי' להו איסמרי: (ו) בא"ד כדאשכחן זוזוי ובי' ולא משעני' להו כפלגים: (ז) ד"ה אע"פ שאין ובי' ולא נתן עד פשי וטרפה שלא כד"ן מלקוחות: (ח) בא"ד עד שעת נתינה דהכי פרקינן כול"ל ומעות' של דין נתקן: (ט) ד"ה וסובר ובי' ולא נתנה עד פשי ואודאל מובטא למתוכה: (י) בא"ד מלי' ללאומי בשובר דלית ביה הקנאה:

לעזי רש"י

סגויצ"א "צגוני"א. צפחת עור לשיבות מים במבארות.

מוסף תוספות

א. דאיסתרא גדולה היא מוואז כדאמרינן בפ' הישן (סוכה כב:) כוואז מליעל כאסתרא מלתחת. שטה מקובלת. ועיי"ש במת"ה מחא. ג. [דלפירשון] הא דאמרינן מאי אמרת שית מאה אסתריה וזוזי שוהי יד בעל השטר על התחתונה מהפריש בניחואת מה יש לך לומר עד כרחק שית מאה איסתרא שהן גרדינן מוויז שוהי יד בעל השטר על התחתונה. יעני"א. ורבינו שמואל פ"ג דאסתריה הכתוב אצל זוזין (שהן גרדינן מוויז) הוא סלע מדינה שהוא חצי זוז וזו עזרי כדאייתא בב"ק (לו.) כעובדא דהזן בישא, כי כסף מדינה שנונית צורי ולפניה סלע מדינה שיש בו ד' דינרי מדינה הוא חצי דינר צורי, והשאת מפרשינן באתמה שאבאר שית מאה איסתרי וזוזא כי אין לך לומר כך שוה שוה אמריתא ואנן קיייל יד בעל השטר על התחתונה, הא אין לך לומר אלא שית מאה זוזי מדינה וזוזא. יעני"א. ב. [למי] שבודד אהדי (ב' הסבך) מלמעלה כי הודי כשרה לפי שהוא עומד כפרין ופרקין כאסתרא מחמת שוהא רהוק ממנו, וראיה לדבר ונתי בעינינו כמתבים (במדבר יג) ויכוכו גדול בשמים ורחב כי בעינינו קטן, סוכה כז: מזהה מחא. ה. והוא בעל זובין פירי מניסן ועד שוהי. רמב"ן, וכל זמן שלא נתן היה לו לאכול ולמכור פירות בכסיו מלוג

שלה שתקנו חכמים לבעל לאכול פירות של כספי מלוג אשתו שנפלו לה לירושה. רש"י צ"מ יט. 1. [דלמ"ד כיון שנתן עיניו לגרשה שכן אין לבעל פירות] שפיר יש לה לטרוף כל מה שמכר משעת כתיבה, והא פלוגתא במס' גיטין בפ' שני (יז. וי). שם. 1. אע"פ שיש זמן מרובה בין כתיבה לנתינה לא חיישינן להכי דנהגו... מידוע ה"ר. 11. ואי אתא למטרף אמרינן ליה אייתי ראיא אימת מטא גיטא לידך וכדאמרינן גבי מצא גט אשה בשוק. מידוע ה"ר. 12. כלומר בוול לפי שנתון מעותיו בספק שאם תמות היא יירשנה בעלה ויפסיד מי שלקחה, ואם ימות בעלה או יגרשנה יהיה לוקח במקומה ויגבה כתובתה. רש"י צ"מ יט: 1. [ד' ונאמקין לשובר שכתוב בניסן ויקדוש לשטר ש' לוקח ויחזיק הבעל בקרקע המיוחדת לכתובתה שלא כד"ן. שם. 1א. דאי' הכי הוה כי מטא שובר לידיה בתשרי וזכה למפרע בו מזמן חתימתו ולא היה ממכרה שבנתיים כלום. רש"י צ"מ כ.

ב'ה זוזי כך וכך והוא חתום למטה ותנן כ"ר: ההוא בובינא. בעל מסס: אחוי ליה אב"י חתימתו בריש מגילתא. והיה רוצה לזייף על גבי חתימתו שיהא חייב לו: אין חתימות ידי הוא. שהיה דומה לכתבתו: בשלמא חתימת ידי מצית לזיופי. פשיר. משום דבוהור אנא וכוונת כתיבתי: דרדית ידיה. מחמת שהיה זקן היו דיו רותותו היכי מצית לכוננו: א"ל אחי ידא אמצרא. במעבר הנחר היה נטר קטן קצר כמו גשר ומוה בשפת הנחר קבוע יתד ובעבר האחר יתד האחר וקשור חבל מזה לזה וסומכין שם דיהן כשעוברין על גבי אותו נטר צר ומירתת מכה המים ועל אותו נטר הנחתו ידי והיתה מרתת כיד של זקן וזיפתי: וזנוקא. שקורין ציקניא שדולין בבור דרתת ועליה הנחתו ידי: מסנ' כתובין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו. מפני שהאשה מתגרשת בעל כרחא: והשובר לאשה. אם באת אשה לכי"ר ואמרה כתבו לי שובר מכתובתי שאתן לבעלי כשפירע לי כתובתי כותבין לה אע"פ שאין בעלה עמה: ובלבד שיהא. הסופר ובית דין מכירין האשה והאיש שלצורך עצמן הן מבקשין: והבעל

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

איסמרי. קלעים: יד **צעל** השטר **על** ההסוּסוּה. ולית ליה אלא איסמרי דלינון כל אסתירא פלגא דוזוא כך פירש ר"ח. ונראה לי דזוזי יקבל דאסמרי הוו סלעים ויש בכל אחד ארבעה דינרין אבל אסתירא פשיטי אינהו ודאי הוו פלגא דוזוא דהיינו סלע מדינה

ומשווי להו זוזי מאי אמרת שית מאה איסתירי וזווא (ה) (ה) (שית מאה זוזי וחד זוזא) יד א"בעל השטר על התחתונה (ב) אמר אב"י (ג) והאי מאן דבעי למחוי חתימות ידיה בבי דינא לא לחוי בסוף מגילתא דלמא משכח לה אחר וכתבי דמסיק ביה זוזי ותנן (ד) והוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו גובה מנכסים בני חורין ההוא בובינא דאתא לקמיה דאב"י אמר ליה ניהוי לי מר חתימות ידיה דכי אתו רבנן מחווי לי מעברנא להו בלא מכסא אחוי ליה בריש מגילתא הוה קא נגיד ביה א"ל (ה) כבר קדמוך רבנן אמר אב"י ימתלת ועד עשר לא לכתוב בסוף שיטה דלמא מוויף וכתב ואי איתרמי ליה ה'ניהדריה לדבוריה תרין תלתא זימני אי אפשר דלא מיתרמי ליה באמצע שיטה ההוא דהוה כתיב ביה תילתא בפרדיסא אול מחקיה (ו) לגגיה דבי"ת וברעיה ושויה ופרדיסא אתא לקמיה דאב"י יאמר ליה מאי טעמא רויח ליה עלמא להאי וי"ו (ז) כפתייה ואורי ההוא דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון אחי הוה להו אחא דשמיה אחי אול כתב ביה וי"ו ושויה ואחי אתא לקמיה דאב"י אמר ליה ה'מאי טעמא דחיק ליה עלמא להאי וי"ו כולי האי כפתייה ואורי ההוא שטרא דהוה חתים עליה רבא ורב אחא בר אדא אתא לקמיה דרבא אמר ליה דין חתימות ידא ידידי היא מיהו קמיה דרב אחא בר אדא לא חתימו לי מעולם כפתייה ואורי א"ל בשלמא ידידי זייפת אלא דרב אחא בר אדא דרתית ידיה היכי עבדת אמר אנחי ידאי אמצרא ואמרי לה קם אורנוקא וכתב: **בַּרְתַנִּי** "כותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו והשובר לאשה אע"פ שאין בעלה עמה ובלבד שיהא מכירין להבעל גותן שבר כותבין

(דף יח.) דלא מקדים איניש פורענותא לנפשיה שיכתוב לה גט קודם שיכרה לגרשה וגיטין הבאים ממדינת הים' קלא חית להו":
וישובר לאשה אע"פ שאין בעלה עמה. ואל"ת וניחוש שמא כתבה ליתן צניסין ולא (ט) נתנו עד תשרי ומזנא לכמותבה צטובת הגאה (י) ואול צעל וטרקין לקוחות שלא כדין' הא פריך הכי בפ"ק דצ"מ (דף כ.) על מלא שובר ומשני ש"מ איחא לדשמואל דלמר המוכר שט"ח לחצירו וחזר ומחלו מחול שאף מוחלת לבעל אם היתה רוצה ואב"י משני עדיו בחימומויזכין לו (א) והא דשציק מתני' ופרין אכרייתא משום דמתני' מזי לאוקמי (ב) בשטר דאית ביה הקנאה אבל התם קמני אין האשה מודה כו' דמשמע שאומרת שלא נתנמו לבעל עד"ן ומה בכך אם כהקנאה מיירי אע"ג דמזי לפרש דלאומר (ג) מוויף הוא משמע דמיירי בכל ענין אין האשה מודה צין שאמרה מוויף צין שאומרת לא נתמתי עד"ן לבעל:
כותבין

הגט כתוב וחתום דהא לא צעינן דעתה שהרי היא מתגרשת בעל כרחה: ושובר לאשה אף על פי שאין צעלה עמה. **דלדידה חזב** הוא ולצעלה הוי זכות חזין לאדם שלא צפניו והיא זכירה להוחר צו שלא יצא ליד צעלה עד שמקבל כסף כתובתה: **ונלנדר** שיהא מכירין. בגמ' [ע"צ] מפרש לה: **והצעל נותן שבר**. (י) הגט. טעמא מפרש בגמ' [קסח]. ושבר השובר דזכותו הוא דלא תהדר ותגבה כתובתה וימנא אחריחא:

קסו.

ומשווי (א) ל"ה זוזי. תימה זוזי נמי משוי איסמרי דמסקי להו באיסמרי א"כ לית לן למימר מהאי טעמא שית מאלה זוזי אלא שית מאלה איסמרי שגדולים יותר (א) וי"ל דזוזי רגילים לכתוב בשטרות אע"פ שיש מטבע גדול ממנו (ב) כדאשכחת בזוזי לורי דקאמר צכ"מ ארבע זוזי ולא חשבינן להם כסלעים ופירוש רבינו חננאל שפירש דאיסמרי יהבינן ליה והן פחומין מוזוי כדלמר איסתרא פלגא דוזוא לא נהירא דמאי אמרת אינו מתקיים צטום מקום (ג) אלא נראה לרבי כרשב"ם ממדך הלשון דקאמר מאי קאמרת דמשמע דהא ליכא למימר כמו מאי אמרת לסטים מוויין כו' (קדושין דף יא.) (א) ולספרים דגרסינן אלא מזי איכא למימר אי שית מאלה איסמרי חוזא אי שית מאלה זוזי חוזא יד צעל השטר על התחתונה לפי אותו ספרים יכול צטוט לפרש דאיסתרא צליר מחווא וזוהו הגי זוזי זוזא לורי מיהו רבינו חננאל גריס מאי אמרת שית מאלה איסמרי חוזא יד צעל השטר על התחתונה ור"מ היה גריס צטוסה (דף כז: ושם ד"ה סחא) זוזא מלעיל כאיסתרא מלתחת ומפרש זוז טעומה צראש הטר שהוא גדול דומה לעלמאסתרא שהוא קטן לעומד למטה (ד):

לכתוב בסוף שיטה. פירוש אי כתב לשון נקבה דכתב תלת ולא כתב תלמא: **אף ע"פ שאין אשתו עמו**. ואל"ת וליחוש שמא כתב ליתן על זוגה וליחוש דאף קאמר דלא שנתן לגרשה לזכר פירות עד שעת נתינה (א) שלא כדין' דהכי פרכינן סוף פ"ק דצבא מניעא (דף יט.) על מלא גיטי נשים דקאמר בזמן שהצעל מודה יחזיר לאשה ומשני התם דאמרינן לה אייתי ראיא מאימת מטא גיטא לידך ויה"מ צנפל דליתעל הוא דמלריך הכי אלא הכא דלא נפל אמאי לא חיישינן להכי ואור"י דלא מקדים איניש פורענותא לנפשיה הלכך היכא דליתליד ריעותא דוקא חיישינן והכי אמרינן (ט) צפ"ק דגיטין

(דף יח.) דלא מקדים איניש פורענותא לנפשיה שיכתוב לה גט קודם שיכרה לגרשה וגיטין הבאים ממדינת הים' קלא חית להו":
וישובר לאשה אע"פ שאין בעלה עמה. ואל"ת וניחוש שמא כתבה ליתן צניסין ולא (ט) נתנו עד תשרי ומזנא לכמותבה צטובת הגאה (י) ואול צעל וטרקין לקוחות שלא כדין' הא פריך הכי בפ"ק דצ"מ (דף כ.) על מלא שובר ומשני ש"מ איחא לדשמואל דלמר המוכר שט"ח לחצירו וחזר ומחלו מחול שאף מוחלת לבעל אם היתה רוצה ואב"י משני עדיו בחימומויזכין לו (א) והא דשציק מתני' ופרין אכרייתא משום דמתני' מזי לאוקמי (ב) בשטר דאית ביה הקנאה אבל התם קמני אין האשה מודה כו' דמשמע שאומרת שלא נתנמו לבעל עד"ן ומה בכך אם כהקנאה מיירי אע"ג דמזי לפרש דלאומר (ג) מוויף הוא משמע דמיירי בכל ענין אין האשה מודה צין שאמרה מוויף צין שאומרת לא נתמתי עד"ן לבעל:
כותבין

הגט כתוב וחתום דהא לא צעינן דעתה שהרי היא מתגרשת בעל כרחה: ושובר לאשה אף על פי שאין צעלה עמה. **דלדידה חזב** הוא ולצעלה הוי זכות חזין לאדם שלא צפניו והיא זכירה להוחר צו שלא יצא ליד צעלה עד שמקבל כסף כתובתה: **ונלנדר** שיהא מכירין. בגמ' [ע"צ] מפרש לה: **והצעל נותן שבר**. (י) הגט. טעמא מפרש בגמ' [קסח]. ושבר השובר דזכותו הוא דלא תהדר ותגבה כתובתה וימנא אחריחא:

מויף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון [נאחין]. כלומר שראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק

מויף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון [נאחין]. כלומר שראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כתב למטה דלמא משכחת לה איניש ומויף וכתב על גבי חתימתו דמסיק מויוף: ואי מתרמי ליה. בסוף שיטה חד מכל חשבון זה מתלת ועד עשר: ניהדריה לדיבוריה. בההוא שטר תרי תלת וימני כך וקיבל עליו פלוני אחריות של כך וכך סלעין ואי אפשר בחד מתלת דלא מתרמי החשבון באמצע שיטה ואי מוויף בסוף פלוני נלמד מההוא דאמצע שיטה: ההוא שטרא דכתב ביה תלתא בפרדיסא. וכן פלוני לפלוני: אול. הלוקח בעל השטר ומקח ב' מלמעלה ומלמטה ושויה ו' ופרדיסא דמשמע תלתא בשדה זבן ליה וכוליה פרדיסא כלומר תלתא ופרדיסא: רויח ליה עלמא להאי ו' ופרדיסא: ההוא שטר דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון שהן אחין מבור לי מנת שלהן חלקן שירשו מאביהן: אול וכתב ו' ושויה ואחי. ראובן ושמעון ואחי ויבני לי מנת שלהם: האי מאן דמחוי אחתימות ידיה בבי דינא. כדי שיכירו ביד' אל יבוא להם היום ומחר חתימה דומה לזה שידעו שהוא חתמו ואם אינו דומה לזו שידעו שזויף הוא: לא ליתוי בסוף מגילתא. בגליין מלמטה אלא מלמעלה דאי כת